

Huber Péter: Arimathiai József és a "Márk előtti szenvedéstörténet".

A Márk előtti szenvedéstörténet gondolata már régebbi. (lásd:

<http://www.earlychristianwritings.com/passion.html>)

Ha nem is nagy számban de magyar nyelven is találunk rá utalást. (lásd pl.

<http://www.jezusert.com/Kommentarok/Mark/16.html>)

De hadd vegyük szemügyre e kérdést egy teljesen eltérő prizmából is.

A négy Evangélium semmi másban nincs olyan összhangban, mint Jézus életének utolsó 24 órájának eseményeivel.

Elgondolkoztunk már azon, honnal származik Jézus perének aránylag részletes leírása, ki volt, aki jelen volt úgy a főpap házában, mint a Pilátus udvarában? Gondolom ezek egyike sem volt átjáró ház, s nem akárkit engedtek oda be. Biztosra vehető, hogy Péter kinek élményeit Márk tolmácsolja nem lehetett az, hisz maga vallja be csak az udvarig jutott.

Hajlamosak vagyunk mindig a már a Bibliából ismert személyek közt keresni a megoldást, mely abból a szempontból helyes, hogy ha egy ismeretlen személy lenne az illető, máris zsákutcába jutnánk s a további kutakodás, forrásanyag hiányában ellehetetlenedne.

Nekem hirtelen csak 3 bibliai személy jut ezzel kapcsolatban eszembe: Nikodémus, Arimathiai József (még ha ez ellent is mond Lk. 23:51-nek) és a Szeretett Tanítvány Evangéliumából ismert névtelen tanítvány:

"Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, a ki a főpappal ismerős vala, és szóla az ajtóőrzőnek, és bevivé Pétert." (Jn. 18:15,16)

Bármely e három közül szóbeli elmeséléssel is ismerté tehetné volna a történeteket, s az így eljuthatott volna Péterhez, kit Márk tolmácsol illetve a Szeretett Tanítványhoz, ha nem lépne be az "Arimathiai" fogalom a képbe. Ez a fogalom viszont előfeltételezi az írott formát, s így igazolja, hogy az ekkor történtek vagy egy semleges "Márk előtti szenvedéstörténet" feljegyzésben szerepeltek, vagy pedig a Szeretett Tanítvány egy egészen ősi változata volt Márk forrása is e kérdésben.

De menjünk sorra.

Mint annyiszor máskor, most is ép abban az állapotban voltam mikor azt hittem nincs több ötletem.

Aranyi László "Jézus - születése, élete, családja, "halála utáni" élete" előadását hallgattam (<https://www.youtube.com/watch?v=wVH9L8J4v90>)

(szövegben: <http://aranylaci.freeweb.hu/jezus/jezus-elete.htm>) amikor megütötte fülem az Arimathiai név. A szerző pont azt a gondolatot fejtegette, hogy Pilátus nem adta volna ki akárkinek Jézus holttestét csak közeli rokonoknak, s ebből azt a következtetést vonja le, hogy József Jézus apósa, s egyben Magdalai Mária apja kell legyen.

Mivel az egyik hagyomány pont azt tartja, hogy a várandós Magdalai Máriát Arimathiai József Egyiptomba szökteti a feltámadás után, gondoltam utána nézek egy kicsit.

Azzal akartam kezdeni, hogy tisztázom, hol is fekszik Arimathia de az angol wikipédia hamar meggyőzött róla, hogy ilyen település nem is létezik.

A legutolsó gondolata viszont szíven ütött. Richard Carrier (1969-) amerikai történész szerint ugyanis Arimathia eredetije három görög szó összetétele: ari- (a legjobb) mathe (tan, tanítvány) és -aia (hely, város), vagyis magyarra kb. "a legjobb tanítvány városabeli"-nek fordítható. Ki is volt Jézus legjobb tanítványa? Ha most a kanonikus evangéliumok tükrébe Péterre tippelünk, tévedünk. Az apokrif iromány ugyanis elége egyértelművé teszi hogy a Magdalai Mária a kereset személy. Tehát Arimathiai = Magdalai! Ha József galileai és a sanhedrin tagja, akkor e város valószínűsége elége megnő, hisz az eddig feltárt 7 1. sz-i zsinagógából csak egy galileai, a magdalai. (2009-ben tárták fel)

A kritikusok itt fel fognak hördülni, és Lukácsra fognak utalni ki így fogalmaz:

"Arimathiából, a zsidók városából való" (Lk. 23:51), de szerintem a "zsidók városa" itt nem Júdeai várost, hanem egy olyan várost takar, ahol a zsidók voltak többségbe.

A júdeai fekvésnek ellentmond a Nikodémus Evangéliuma is:

"Azután kezemet megfogva, az angyaloktól kísérve, Galileába, az én házamba vezetett engemet és így szólt: Ülj itt negyven napig, mert én tanítványaimhoz megyek, hogy megbízzam őket az én feltámadásom hirdetésével!" (Raffay Sándor, Nikodémus Evangéliumának B. szövege 15. rész, Theologiai Szaklap 1913 április)

De járjuk körbe, mit is tudunk Arimathiai Józsefről.

Kezdjük a 4 evangéliummal:

"Mikor pedig beesteledék, eljöve egy gazdag ember Arimathiából, név szerint József, a ki maga is tanítványa volt Jézusnak; Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet. És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba, És elhelyezé azt a maga új sírjába, a melyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne." (Mt. 27:57-60)

"Eljöve az arimathiai József, egy tisztességes tanácsbeli, a ki maga is várja vala az Isten országát; beméne bátran Pilátushoz, és kéré Jézusnak testét.

Pilátus pedig csodálkozék, hogy immár meghalt volna; és magához hivatva a századost, megkérdé tőle, ha régen halt-é meg?

És megtudván a századostól, odaajándékozá a testet Józsefnek.

O pedig gyolcsot vásárolván, és levévén ot, begöngyölé a gyolcsba, és elhelyezé egy sírboltba, a mely kősziklából vala kivágva; és követ hengeríte a sírbolt szájára.

Mária Magdaléna pedig és Mária, a Józse anyja, nézik vala, hová helyezék." (Mk. 15:43-47)

"És ímé egy ember, kinek József vala neve, tanácsbeli, jó és igaz férfiú,
Ki nem vala részes azoknak tanácsában és cselekedetében, Arimathiából, a zsidók városából
való, ki maga is várja vala az Istennek országát;
Ez oda menvén Pilátushoz, elkéré a Jézus testét.
És levévén azt, begöngyölé azt gyolcsba, és helyhezteté azt egy sziklába vágott sírboltba,
melyben még senki sem feküdt.
És az a nap péntek vala, és szombat virrada rá.
Az őt követő asszonyok is pedig, kik vele Galileából jöttek, megnézék a sírt, és hogy miképen
helyeztetett el az ő teste.
Visszatérvén pedig, készítenék fűszerszámokat és keneteket." (Lk. 23:50-56)

"Ezek után pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak
titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus.
Elméne azért és levevé a Jézus testét.
Eljőve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és
álóéból való kenetet, mintegy száz fontot.
Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölgeték az lepedőkbe illatos szerekkkel együtt, a mint a
zsidóknál szokás temetni.
Azon a helyen pedig, a hol megfeszítették, vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még
senki sem helyeztetett vala.
A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyezteték Jézust"
(Jn. 19:38-42)

Az apokrif iratokból:

„Ott állott pedig József, Pilátusnak és az Úrnak barátja s tudván, hogy őt keresztre akarják
feszíteni, odament Pilátushoz, és eltemetés végett elkérte az Úr testét” (Raffay Sándor, Péte r
Evangéliuma 2. vers, Theologiai Szaklap 1903)

Érdekes megfigyelni, hogy itt még a keresztre feszítés előtt elkéri József a Jézust testét.
József tehát ott volt a tárgyaláson, és mint Pilátus barátja van említve! Ez az evangélium
nem említi az „Arimatheai” fogalmat.

„ Megörültek hát a zsidók és odaadták a testét Józsefnek, hogy temesse el, mivelhogy ez tanúja
volt annak, micsoda jókat cselekedett ő. Miután ez átvette, megmosta az Urat, vászonba csavarta
és a saját sírboltjába, az ú. n. József-kertbe tette.” (Raffay Sándor, Péte r Evangéliuma 11.
vers, Theologiai Szaklap 1903)

A Nikodémus Evangéliuma 11-16 részében jelentős szerepet kap József, de mert ez az
irat túl kései és túl bő lére eresztett ahhoz, hogy hitelképes forrásként fel lehetne
használni, nem szándékszó itt idézni.

Visszatérve a "Márk előtti szenvedéstörténet"-hez, bárki is volt annak szerzője, nem látta
tanácsosnak József kilétének felfedését s egy a fentebb leírt formában elködösítette azt.
Az írás nyelvét göröggre valószínűsíti s alapja a Márk és a Szeretett Tanítvány
Evangéliumának. Érdekes megfigyelni, hogy Máté még azt is elhallgatja, hogy József a
sanhedrin tagja.

Ha a József tényleg magdalai és rokona Magdalai Máriának akkor az is világossá válik,
hogy saját kertjükbe pont a Magdalai Mária látogatta elsőként vasárnap reggel a sírt.

Bevallom, számomra az „Arimatheai” fogalom ily magyarázata jelentősen növeli a Jézus és Magdalai Mária közti párhuzamot valószínűségét is.

Nem szeretném úgy zárni írásom, hogy ne említsek egy másik elméletet is:

„Ezek után pedig kéri Pilátust arimatheai József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse Jézusnak testét (Jn 19:38)

Ő pedig gyolcsot vásárolván és levevén Őt, begöngyölé a gyolcsba és elhelyezé egy sírboltba, mely kősziklából volt kifaragva és követ hengerített a sírbolt szájára." (Mk 15:46)

Ennyi az egész, amit megtudunk Jézus temetéséről és mindezt az eddig ismeretlen „arimatheai" József végzi és a legszentebb Édesanyának az említését gondosan elkerülik az evangélisták.

Elképzeld-e az, hogy a szintén isteni küldetésű édesanya, Mária, akinek végig kellett néznie Szent Fia szenvedését, keresztre feszítését, a sírbatételnél ne legyen jelen?...

E sorok írója ezt az „evangéliumi hiányt" Mária isteni kiválasztottsága elhallgatásának véli, vagy itt is a másításokra kell gondolnunk? - Talán végezzünk egy felderítést ebben az ügyben is.

Induljunk ki abból, hogy a „szentírás" arimatheai Józsefet teszi a történesek főalakjának. Keressük meg a térképen, hogy hol van „Arimathea".

Felkutatam az összes bibliai térképet, de sehol sem leltem meg ezt a helyet. Végre az itt mindig (*)-gal jelölt, legmodernebb bibliai szótárból a következő vonatkozást böngésztem ki:

Arimathea egy város, de nem tudjuk hol van. - Nem szabad összetéveszteni a Jeruzsálemtől 6 mérföldnyire lévő Ramleh-hel. De talán azonos lehet Joppától keletre lévő Ramathian-Zaphim-mal, ahol Sámuel próféta lakott (1 Sám 1.), de ez a hely Samaria-ban van. (*) Arimathea 219. oldal)

Így tudjuk meg, hogy ez az arimatheai József a gentiles (gojiim) földről való, tehát nem zsidó. (Helyesbíteni kell Nikodémus Evangéliuma szerinti megállapítást.) Ez a „József" tehát nagyon jól ismerte Jézus Urunk Édesanyját és valószínűleg „nem vásárolt" gyolcsot, hanem a Scythopolisban készített és „készenlétként" tartott „királyi szövésű lepelbe" fektették az Úr drága testét, az Édesanyának intézkedése szerint, és az ő segítségével. - Hiszen - mint már ismertettem - a Turini Lepel anyaga azonos a pártus uralkodók részére készített különleges anyaggal, mely közönséges halandó részére nem volt beszerezhető.

Így a halotti lepel is bizonyítja Jézus királyi származását, de higgyük el és tanítsuk azt, hogy Jézust az édesanyja takarta be a lepelbe és biztosan ő volt az utolsó, aki kijött a sírból, mielőtt ez az „arimatheai" József ráhengerítette a követ arra.

De talán nem is samáriai, hanem pártus származású volt arimatheai József?... Ugyanis ARI-MA-TI-A = a Pártus Birodalom szent neve, a hiedelem szótára szerint. Jelentése: „az örök élet népeinek országa." „ (Badiny Jós Ferenc: Jézus Király a pártus herceg)

Mivel én a „hiedelem szótára” helyet valós forrásokra szoktam támaszkodni, eltekintenek most a kommentálástól.

(Las Vegas, 2017.04.19)